

Foto: Ida Lindkvist

Så här brukar bruksridning gå till

Publicerad: 19 februari 2015

Författare: Ida Lindkvist

Bruksridning är kanske inte något man hört talas om varje dag, ännu färre vet vad det egentligen är och vad man gör. Den här torsdagen fick Klockarsgården besök av några som har stenkoll på just den sortens ridning och tävling. De visade upp en bana som sedan både barn och vuxna fick prova på, och det visade sig snart vara betydligt svårare än man först kunnat ana.

På plats i Klockarsgårdens nybyggda, snart fulländade, ridhus finns Lisa, Kalle och Eva-Lena Andersson. Lisa är domare i bruksridning, Kalle i brukskörning och Eva-Lena, hon tävlar sin fjording Tam-Tam och är idag det ekipaget som ska visa hur det går till. Bruksridning har ingenting med det sedvanliga ridsportsförbundet att göra, utan går under JUF – Jordbrukare Ungdomens Förbund, och där måste man vara med för att få åka ut och tävla. En hel del regler skiljer sig; i JUF behöver man till exempel inte ha huvudlag på hästen när man lastar av, vilket annars är tvunget.

– Syftet är att man ska bli väldigt bra samspelta och lita på varandra. Man är ofta ute i skog och mark, sällan i ridhus, berättar Lisa.

Alla hästar, stora och små, shettis som halvblod. När man ska tävla får man först sin utrustning kollad så den är hel och säker, man kollar även igenom hästen så att den är hel och ren, samt att man visar upp från marken i både skritt och trav; så att den inte är halt utan fräsch och redo att klara av sitt uppdrag. Därefter har man fem minuter på sig att sadla och sitta upp. Och tävlingsmomenten som följer sedan är varierade. Man ska ta sig över bommar och gatubrunnar, vatten i form av en blå matta, man ska rygga, svänga, runda, göra halt.

– Det är lite som svensk westernridning, skulle man kunna säga, kommenterar Kalle som tillsammans med Lisa har anordnat flera brukstävlingar hemma i Löa.

När Eva-Lena och Tam-Tam visat var skåpet ska stå, är det Johanna Klockars tur att prova på tillsammans med sitt halvblod. Det visar sig ganska snart inte vara så lätt som det såg ut, och hennes ridelever kan inte låta bli att fnissa när hennes häst tar ett ordentligt skutt över den blå, och i hästögon, livsfarliga vattenmattan. På "bryggan", lastpallar som ligger radade på varandra, ska man sitta av, leda hästen runt ett halvt varv och sedan sitta upp igen. Lätt? Nja. Hästar har ju allt som oftast en egen vilja, vilket visar sig när Johannas häst placerar sig en dryg meter ifrån pallarna.

– Det var skitsvårt, ja, jättesvårt. Fast kul och annorlunda, säger Johanna efteråt när hon suttit av.

Det hämtas hästar från stallet och både barn och vuxna är sugna att testa det som de just sett. Tyra Carlzon sitter tryggt uppe på hästen Yogi och de slingrar sig genom banan efter bästa förmåga.

– Det var ganska svårt, men roligt för vi klarade några av hindren. Bommarna var roligast, men det klarade vi inte att rida över utan att riva, vi klarade inte att rida mellan stolparna, men vi klarade bryggan!, berättar Tyra nöjt efter sin ritt.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/sa-har-brukar-bruksridning-ga-till/>